

Taborni časopis

Podvolovljek, 8.–15. 8. 2026

PD »Sloga« Rogatec, PD Zagorje ob Savi, PD »Boč« Kostrivnica

Tabor mladih planincev, Podvolovljek 2026

Po več kot desetih letih smo se zopet vrnili pod vznožje Kamniško-Savinjskih Alp. Letošnji, že 41. tabor mladih planincev je tako potekal v Podvolovljeku, le nekaj sto metrov stran od že poznane lokacije. Posebnost letošnjega tabora je bila ta, da smo bili nekoliko bližje civilizaciji, a nas to ni oviralo pri tem, da smo si ustvarili teden, poln planinskih aktivnosti.

Za pestro dogajanje in dobro vzdušje je skrbela že dobro utečena ekipa vodstva, ki je ves teden skrbela za 42 mladih pohodnikov. Teden, poln igre, druženja in ustvarjanja, je minil, kot bi mignil. Planinske dnevnike smo tokrat obogatili še z žigi z Lepenatke, Dleskovca, Velike Zelenice in Velike planine.

Vreme nam je bilo letos še posebej naklonjeno, saj so nas ves teden spremljale visoke poletne temperature, bližnja Lučnica pa je bila zato še kako dobrodošla. Otroci so v njej neizmerno uživali, čofotali in se hladili, marsikdo pa bi tam najraje preživel kar ves dan.

Med tednom so nas obiskali tudi številni gostje, med drugim novinarka RTV Slovenija Metka Pirc, spoznali pa smo tudi delo gorskih reševalcev iz GRS Ljubljana-Matica. Med njimi je bil tudi naš nekdanji član vodstva Dino Cesar, ki je sedaj pripravnik za gorskega reševalca.

Lepo je bilo spremljati, kako otroci sklepajo nova prijateljstva, postajajo samostojnejši, premagujejo nove izzive in predvsem, kako uživajo v naravi. Za nami je še en teden, poln dogodivščin, smeha in lepih spominov. Hvala vsem, ki ste kakor koli prispevali k izvedbi letošnjega tabora, še posebej pa celotnemu vodstvu, brez katerega letošnji tabor ne bi bil takšen, kot je bil.

Se vidimo prihodnje leto!

Špela Kitak, vodja tabora

Sobota, 8. 8. 2026

Končno smo dočakali dan, ko smo se odpravili na težko pričakovan planinski tabor. Letošnja vožnja z avtobusom je za razliko od prejšnjih let minila nekoliko hitreje, saj se je letošnji taborni prostor nahajal pod vznožjem Kamniško-Savinjskih Alp, natančneje v Podvolovljeku.

Ob prihodu smo najprej pozdravili predhodno izmeno, se namestili po šotorih, po kosilu pa se razgledali po okolici. Sprehodili smo se do Žagarjevega mlina in Repovega slapu.

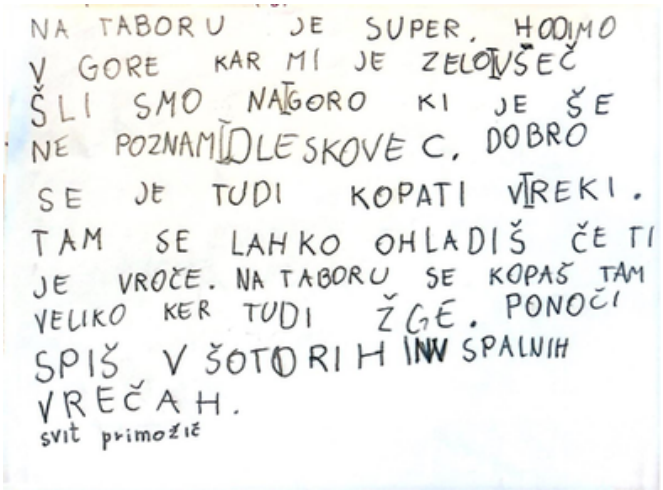

Nedelja, 9. 8. 2026

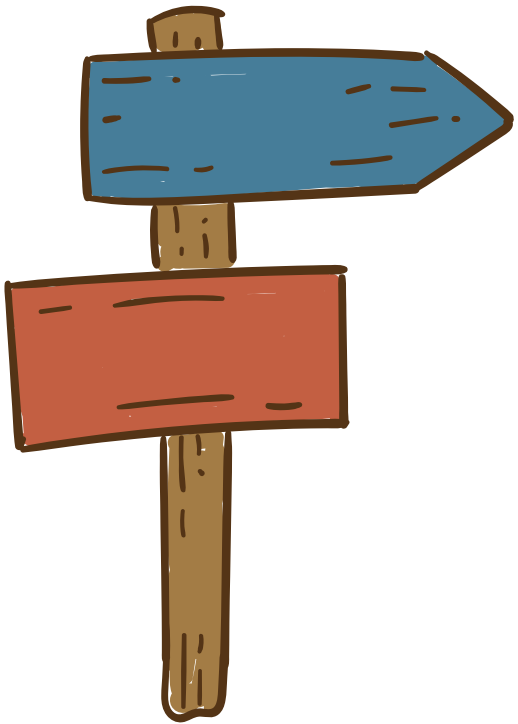
Napoved za nedeljo je obetala sončen in vroč dan, zato smo se bili primorani na turo odpraviti že v ranih jutranjih urah. Mlajša skupina se je podala na Dleskovec, starejši pa so se povzpeli na Lepenatko. Po dolgih urah hoje, smo se vrniti v tabor, kjer smo se okrepčali s kosilom, ki sta ga pripravila nova kuharica in kuhar. Vroče avgustovsko popoldne smo si lajšali z osvežitvijo v prijetno hladni Lučnici, kasneje pa smo zavetje pred soncem iskali pod šotorom, kjer smo poslušali poučna predavanja o zgodovini planinstva in vremenu v gorah.

NA TABORU JE SUPER. HODIMO V GORE KAR MI JE ZELO VŠEČ ŠLI SMO NAGORO KI JE ŠE NE POZNAM DLESKOVEC. DOBRO SE JE TUDI KOPATI VREKI. TAM SE LAHKO OHLADIŠ ČE TI JE VROČE. NA TABORU SE KOPAŠ TAM VELIKO KER TUDI ŽGE. PONOČI SPIŠ V ŠOTORIH IN SPALNIH VREČAH.
svit primožič

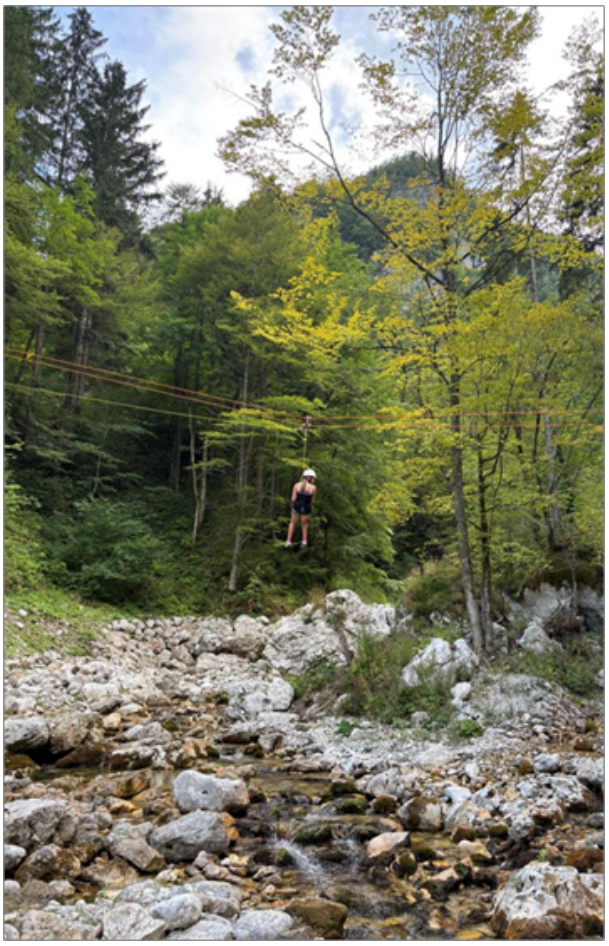
Na Lepenatki je bilo vroče, hodili smo v hrib, s seboj smo imeli: pašteto in sardine... Bila je ozka pot, veliko jih je dobilo žulje, ko smo prišli v tabor se jih je večina šla kopat v reko (npr. Evan) Hodili smo 5ur, po poti smo nabirali maline. Zaželi smo v podvolovjeku in vsi upamo da se vidimo še drugo leto! Konec!

Iva in Ana, Evan in Jakob

Ponedeljek, 10. 8. 2026

V ponedeljek smo lahko pospali nekoliko dlje. Dan smo začeli z jutranjo telovadbo, preostanek dopoldneva pa je bil zopet zapolnjen z delavnicami iz planinske šole. Pomerili smo se tudi v taborjadi in se učili zavezovati različne vozle. Celotno dopoldansko dogajanje je spremljala novinarka RTV Slovenija, ga. Metka Pirc, ki je posnela kratko rubriko o našem taboru. Nekaj mladih planincev je imelo v intervjuju priložnost povedati tudi kaj o sami izkušnji na taboru. Popoldan so nas obiskali še člani GRS Ljubljana Matica, ki so predstavili svoje poslanstvo, opremo in nevarnosti, ki jim pretijo pri delu. Skupaj z vodniki so člani GRS postavili zipline nad Lučko Belo, po katerem so se lahko spustili le najpogumnejši.

Krst je zelo lokal. Drakat sem bil tepen. Najprej sem bil poklican z ostalimi krščenci v šotor. Potem sem dobil ime „Stiri glavi zmaj", od Zigota. Nato smo pihali sveco, kjer so nas prekali da smo pihnili v moks. Nato smo šli na kobas, ter so nas tepli. Dobil sem priznanje in se vsedel. Vsenge so nas še enkrat zpitli ker smo bili pegavci.

Torek, 11. 8. 2026

V torek je bila zopet na sporedu tura. Skupina mlajših pohodnikov se je odpravila na Lepenatko, starejši pa so jo mahnili na Veliko Zelenico. Ko smo se vrnili v tabor, so nas že čakali slastni burgerji. Po kosilu je sledilo izpolnjevanje planinskih dnevnikov. Popoldanski čas smo si krajšali z igro in čofotanjem v Lučnici, zvečer pa so bili na sporedu taborni krsti, na katere smo že vsi nestrpno čakali. S krsti smo še uradno medse sprejeli tiste planince, ki so letos prvič na taboru. Brez skrbi, vsi so prestali krst. 🙂

Sreda, 12. 8. 2026

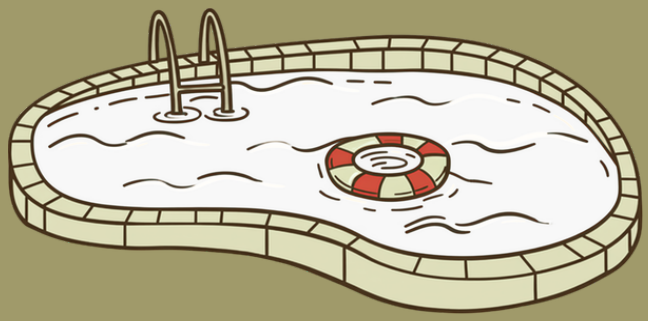
Sreda je minila v nekoliko drugačnem vzdušju. Dopoldne smo se odpravili na preboldski bazen, izropali zalogo sladkarij v Mercatorju, ob vrnitvi v tabor pa so nas pričakale še slastne pice. Popoldne je sledila velika igra, pri kateri smo se po skupinah pomerili v različnih igrah, katerih naloge so temeljile na vsebinah iz preteklih delavnic.

V sredo 12.8.2026 smo se odpravili na bazen. Na pot smo se odpravili z avtobusom. Ko smo prišli na cilj je bila naša prva postaja trgovina. Vsi smo si nabavili hrano za 2 tedna. Celoprav v taboru ostanemo samo še 2 dni. Iz trgovine smo se peš odpravili na bazen. Tam so nas sezuvali s pravili na bazenu zato pa smo se šli kopat. Na bazenu smo ostali do dveh. Bilo je fajn. Igrali smo karte in se kopali. Ko smo prišli domov smo za kosilo imeli pico.

Četrtek, 13. 8. 2026

V četrtek je bila na sporedu še zadnja tura našega tabora. Obe skupini pohodnikov so se odpravili na Veliko planino, starejši so stopili po zahtevnejši poti, mlajša skupina pa po nekoliko lažji. Ko smo se vrnili v tabor, smo naglo skočili v Lučnico, po kosilu pa smo pričeli s pripravami na taborne poroke. Te so letos gostile prav posebno gostjo – očaku Triglavu in njegovim pomočnikom se je namreč pridružila še vedeževalka Gordana iz Tuzle, ki je potencialnim parom razkrila njihovo usodo. Žal je uspešno usodo napovedala samo štirim parom, ki so sklenili stopiti pred planinski oltar.

41. PLANINSKI
TABOR
PODVOLOVLJEK

BLI SMO NA BAZENU, VELIKI PLANIN.
DLES KOVCO IN LEPENATKI.
12.9. SMO DELALI NAVIJAŠKE
PRIPOMOČKE.

Petek, 14. 8. 2026

V petek nas je čakala še zadnja preizkušnja. Kot pravi planinci smo se morali znajti v naravi in zgolj s pomočjo zemljevida in kompasa poiskati vse orientacijske točke. Kljub nekoliko težkemu začetku je vsem skupinam uspelo priti do cilja.

Ker je bil pred nami zadnji večer na taboru, smo popoldne namenili počitku in druženju. Zvečer pa je sledil še pravi odbojkarski derbi – nekateri so se pomerili na igrišču, drugi pa poskrbeli za glasno navijanje.

Sobota, 15. 8. 2026

Kot bi mignil, je bil teden okoli, pred nami pa še zadnji dan tabora. Zopet smo morali nekoliko prej vstati, da smo spakirali vse stvari za domov ter pripravili šotore za naslednjo izmeno. Pojedli smo še zadnje kosilo naših odličnih kuharjev in se s planinskim pozdravom in ob melodijah letošnje taborne himne poslovili od Podvolovljeka.

Iskreno se zahvaljujemo našim sponzorjem:

Bohor d.o.o.
Družina Černelič
Družina Celestina
Flora d.o.o.
GOL d.o.o.
Igor Cesarec in Tina Kužner
Jager d.o.o.
Jožefa Lokošek
Kozmetika Afrodita
OŠ Rogatec

Se vidimo naslednje leto!

TABOR MLADIH PLANINCEV 2026